

ז'אב ז'ר

הכיל כתבה על המישחק ועל תוצאותיו. בתוספת תמונות של המישחק שנגמר זה עתה. היתה זאת ההודעה העתונאית הראשונה על תוצאות המישחק. קוראים רבים שאלו אותנו: איך זה היה אפשרי? כיצד יכול שבוועון להיות אקטואלי אף יותר מעתונת הערב? התשובה בה צפונה בשיטות העבודה של העולם הזה, שהן יחידות במינן בשדה השבועונות העולמיות.

בעולם כולו, עוברים כמה ימים בין סגירת הגליון (תהליך שנקרא בסלאנג העתונאי האנגלו-אמריקני, "להשכיב את העתון לישון") לבין הופעתו ברחוב. הרכילות המיקצועית מלאה מיקרים בלתי נעימים שנגרמו בעיקבות פערי-זמנים זה. כך פירסם פעם שבועון בריטי מפורסם מאמר שמתח ביקורת חריפה על המלך ג'ורג' הששי, שקמד לבקר באפריקה הדרומית הגוענית. השבועון "הושכב לישון"

המהדורה השנייה

יום לפני נסיעת המלך. הוא הופיע יום אחרי מותו הפתאומי. אפילו שבועון דויד כמו טיים, מכיל לעתים ידיעות והערכות שהופרכו עלידי המאורעות עוד לפני הופעת הגליון. שבועון ישראלי, המופיע בארץ קטנה בעלת אוכלוסיה מצומצמת, נהנה מיתרונות מסויימים בשטח זה. אין הוא נאלץ להדר פיס מיליוני טפסים, ועל כן הוא יכול לצמצם בהרבה את הפער בין סגירת הגליון לבין הופעתו.

אולם לא הסתפקו בכך. במרוצת השנים גיבשו שיטות המאפשרות לנו לשנות את תוכן הגליון אף תוך כדי הדפסתו. גם אחרי שהגליון "שוכב לישון", אנו גורמים לו לעתים נודדיות.

הגליון האחרון ניכנס למיטה עוד לפני גמר המישחק הבינלאומי. הוא הכיל כתבה על ההכנות למישחק, מלות תלומי אנשי הגיבחרת החבשית ופגישותיהם. אולם כל זרועות העתון עמדו מראש במצב הכן. אך נגמר המישחק, דהרו הצלם והכתבים חזרה למערכת. היה צורך לכתוב את הכתבה, לפתח ולהדפיס את התצלומים, לייצר את הגלופות, לסדר את הטכסט, לעמד את העמוד, להחליפו במכונת הדפוס, להדר פיס, לקפל, לכרוך ולחתוך. יתכן כי בשבוע שעבר השגנו שיא עולמי: כל הפעולות הללו בוצעו תוך 93 דקות, עלפי לוח-זמנים מדויק ומשולב שעובד מראש בקפדנות.

אם השווית את הגליון שלך עם גליונו אחריים, יתכן ששמת לב לשינוי נוסף. אחרי שהגליון כבר הלך לישון, נתקבלה במערכת התמונה האחרונה של ליו סילור, בבית-החולים. מאחר שממילא, כל מחלקות הייצור של העתון עמדו במצב הכן, החליט עורך הכתבה של ליו לשנות גם את תמונות הכתבה הזאת.

בחלק מן הגליונות, תפסה הפינה השמאלית התחתונה של עמוד 13 על-ידי תמונה המראה את ליו עם ילדיה. בחלק אחר של הגליונות מופיעה באותו מקום, תמונה של ליו, כשהיא מובלת על אלונקה לחדר-הניתוח.

בשוק הופיעו, איסוף, בסך הכל — שלוש מהדורות שונות של הגליון.

לעתים נדמה כי איש אינו מיטיב להעריך את כוחו וחשיבותו של העולם הזה, כמו יריביו. עבוד שידיוני מנסים לא פעם להתעלם מקיומנו, מתוך נסיון להתקסט בנוצור חינו ולזקוף על חשבון עצמם את פרי עמלנו הרעיוני והחינוכי, הרי יריביו חולי קים לנו מתמאות ביד חופשית. הם מודים כי לולא העולם הזה, לא היתה הפרשה הרי פכת מעולם לתופעה חשובה בחיי המדינה. הם גם מודים, כי העולם הזה, הוא שהישל במרוצת השנים את כל הרעיונות המורמים עתה על נס מתנגדי בן-גוריון.

אחד היריבים האלה הוא ד"ר ישראל ("אלדד") שייב, שהוא אולי איש-הרוח הריצני היחיד במחנה הבן-גוריוני. לא מכבר, במאמר על היערכות החזיתות הרעיוניות בעיקבות הפרשה, אמר בין השאר: "מפי שלונסקי השמעו לגבי צה"ל דברים שהם בערך כדברים שמשמיעים מארטין בובר ו-אורי אבנרי. החזית המשותפת הזאת של המיסטיקן הנצרי-יהודי, של איש העולם הזה, חסידו של נאצר והנאצרים, ושל איש מפ"ם — חזית זאת לא במיקרה כמובן, התייצבה באופן אוטומטי ובשמחה רבה מאחורי לבון".

אלדד-שייב, קישר בין דיעותיה של חזית רעיונית זו לבין דעות הפרופיסור רוטנ-שטרייך על תפקידו של צה"ל — והעמידן מול דיעותיו של יגאל ידין. עבוד שידיון משקף את דעתם של המאמינים כי הצבא

המהדורה הראשונה

"זה דבר קדוש ביותר שיש לנו" — טוענים בובר-אבנרי-שלונסקי-רוטנשטרייך-ל-בון כי "צבאנו, בדומה לצבאות אחרים, מופקד (רק) על מילוי התפקיד הבטחוני, כדי להבטיח את אורח-החיים התקין של המדינה".

טוען שייב: "העם אוהב את צבאו יותר מאשר כל עם בעולם, כי באינסטינקט הכריזא, שלו, שטרם הרקיבוהו אנשי העור לם הזה, וטרם רוקנוהו אנשי העולם הבא הפילוסופי... וכו' וכו' וכו'". חוששים כי בנקודה זו משלה אלדד את עצמו. רוב רובו של העם, ובעיקר רוב רובו של הנוער, של חיילי הש"ח וחיילי סיני וכל החיילים הקרביים של דורנו — דוגלים בתפיסה הרואה בצבא מכשיר תור-עלתי, החייב לשרת את המדינה, ולהבטיח את שלומה. רק מיעוט קטן רואה בצבא אובייקט פולחני, "ערוך" מקדוש.

אך בדבר אחד צודק שייב. הפרשה באמת גרמה לכך שהזורזים הלכו אצל העורבים. משני עברי המיתרס התגבשו החזיתות הרוחניות ההגיוניות. כדברי שייב, אין זה מיקרה שאנשים כמו לבון, רוטנ-שטרייך, טלמון, בובר, שלונסקי ואבנרי מוצאים את עצמם, להפתעתם, בחזית אחת — חזית שהעולם הזה פעל מזה שנים כחזית-חלון שלה. ואין זה מיקרה שאנשי יגאל ידין, שמעון פרס, אורי-צבי גרינברג, שוקן ודיין, מוצאים את עצמם בחזית משותפת. נגדית, אולי אין שותפות זו נוטה לכמה מהבריה — אך היא הגיונית וטבעית. שנאמר: אמור לי מי חבריך, ואגיד לך מי אתה.

אם נכתה ביום השלישי האחרון במישח חק בין ניבחרות ישראל וחשב לכדורגל, ואם חזרת אחרי המישחק לתלאביב ולגמת ספלון של אספרטו כדי להשיב את רוחך, יתכן כי הופעת על-ידי מוכרי העתונים שניטנסו בגליון העולם הזה, כי גליון זה

מרתון
20 סיגריות עיליות באריזה כפולה

כלנערה-יופיה בידיה

רק מאמץ קטן ורצון טוב דרושים כדי להיראות יפה ומטופחת. עורך הנאמן — הוא

רויאלוויט • ROYALVIT

הקדם המפורסם לפי ד"ר לברון, פריס, המכיל ג'ליה רויאלה, מנן על עורך וקסמותיו העדינות, מונע חתהות קמטי פנים ומטה את גחן שורד על-ידי פעילות של מחזור חדם.

המפיץ בישראל: לילית פרוסום ציפס

אנגלית • צרכנית

לומדים בשיטה קלה ויסודית בביה"ס "קדימה" ת"א, בן-יהודה 74, טל. 20314.

- נפתחים:
 - קורסים ואולפנים נוספים למבוגרים (שפה שימושית, דקדוק, כתיב, סגנון ושיחה (Conversation). הלומדים בכל שעות הבוקר והערב.
 - קבוצות נפרדות באנגלית לגומרי ג'יה יסודי, הי"ז תיכון (למתחילים לביסס הידיעות עד להכנה לבגרות).
 - הכנה לבגרות באנגלית ומתמטיקה לאקסטרנים (מאי-דצמבר 1961).
- פרטים והרשמה: מ'9 עד 12.30 לפני הצהריים: 3 עד 9 בערב. (פרט ליום ו')

